

des under ekstraordinær Arbejdsløshed, dels til Understøttelse og dels til Tilskud til Nødhjælpsarbejder, og man vil ogsaa se, at en Del af Kommunerne har været forbedrede derpaa og har forberedt Nødhjælpsarbejder i Henhold til denne Bestemmelse, og der vilde for saa vidt ikke have været noget i Vejen for fra Ministeriets Side at tage Initiativet til at bede Amdsudvalgene sætte sig i Forbindelse med Kommunerne for at faa projekterede Arbejder fremmet som Nødhjælpsarbejder. Det ses imidlertid af Arbejdsudvalgets Betænkning, at Arbejdsudvalget har skønnet, at en Del af de Arbejder, der her er Tale om, overhovedet ikke opfylder Betingelserne for at blive Nødhjælpsarbejder, og at andre Arbejder overhovedet ikke egner sig til Nødhjælpsarbejder. Arbejdsudvalget har derfor ment, at det var bedre at behandle de Arbejder, der her foreligger, under eet og tilvejebringe de fornødne Tilskud direkte fra Staten, og Ministeren har fulgt Arbejdsudvalget paa dette Punkt.

Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Slesbager benyttede det Ord derom, at det var at sabotere Lovens Bestemmelser. Jeg begriber ikke, hvordan et saadant Ord kan anvendes i denne Forbindelse. Der har dog vel ikke været nogen, der har tænkt sig, at i det Øjeblik, vi vedtog Arbejdsløshedsloven, skulde Rigsdagen ikke have Ret til at yde Tilskud til Arbejde paa anden Maade end gennem Arbejdsløshedsfonden. Og jeg vil heller ikke tro, at det ærede Medlem vil beskyldte sin Partifælle, Landstingsmand Hauch for at være med til at sabotere Arbejdsløshedsfonden, Landstingsmand Hauch er ganske enig i Udvalgets Bemærkninger paa dette Omraade, og lige saa lidt kan jeg tænke mig, at ret mange vil mene, at Arbejdsgiverforeningens Næstformand, som er Medlem af Arbejdsudvalget, skulde have i Sinde paa dette Punkt at sabotere Arbejdsløshedsloven. Nej, det er der ikke noget om.

I øvrigt lagde jeg Mærke til, at det ærede Medlem udtalte, at han og hans Parti vilde gaa imod Bestemmelsen i § 2. Deraf skulde da fremgaa, at det ærede Medlem ikke blot forlanger Arbejdsløshedsfondens Midler anvendt, hvor der er Mulighed for Nødhjælpsarbejde, men at det ærede Medlem og hans Parti ogsaa vil gaa imod Iværksættelsen af de andre Arbejder, som ikke opfylder Betingelsen for at blive Nødhjælpsarbejder. Det undrede mig i øvrigt, at i samme Aandedrag, det ærede Medlem talte om at sabotere Loven, tog det ærede Medlem til Orde for at op-

hæve Bestemmelserne i Arbejdsløshedsloven, angaaende den Betaling, der ydes for Nødhjælpsarbejder, idet det ærede Medlem sagde, at det, det kom an paa, var, at disse Nødhjælpsarbejder blev betalt efter helt andre Regler end dem, der gælder i Arbejdsløshedsloven. Kunde der være Tale om Sabotering paa noget Punkt, vilde dette være Sabotering. Men alle Rigsdagens fire Partier er enedes om de Regler, hvorefter Nødhjælpsarbejde skal betales, og alle Rigsdagens fire Partier er enedes om, at disse Nødhjælpsarbejder nok skal betales efter tariffmæssig Løn, men at de Arbejdere, der udfører disse Nødhjælpsarbejder, derefter maa afgive 15 pCt. til Arbejdsløshedsfonden. Jeg vil tro, at Partierne her i Rigsdagen vil staa fast omkring den Enighed, der i sin Tid opnaaedes paa dette Punkt.

Jeg skal for mit Vedkommende ikke indvende noget imod, at der i Overensstemmelse med Arbejdsudvalgets Forslag ydes dette direkte Tilskud til Igangsættelse af Arbejde. Denne Fremgangsmaade vil antagelig ogsaa medføre, at Arbejderne vil komme betydeligt hurtigere i Gang, end hvis hele det mægtige Maskineri med Amdsudvalg Landet over skal anvendes. Men jeg vil føje til, at det, at man her sparer Fonden for Byrder, som Fonden kunde være blevet pligtig at udrede, efter min Mening maa haves i Erindring, naar Spørgsmaalet bliver om, hvorvidt Dele af denne Fond eventuelt gennem Lovændring kan anvendes paa anden Vis; jeg skal om lidt komme tilbage hertil.

I Forhold til de Arbejds muligheder, der i Henhold til Arbejdsudvalgets Betænkning foreligger, maa det vist i øvrigt siges, at Forslaget om 3 Mill. Kr.s Bevillingen vil være tilstrækkeligt, vil være passende, det vil sige, at det største Antal Arbejdsdage, der kan være Tale om, 1 100 000, vil kunne faa dette Tilskud af 2—3 Kr. pr. Arbejdsdag, og der er vel ogsaa Sandsynlighed for, at de 3 Mill. Kr. ikke vil blive anvendt paa dette Punkt. Forslaget bygger i øvrigt paa, at naar Kommunerne faar Adgang til Laan paa 8 Mill. Kr. udover dette Tilskud, vil de kunne sætte Arbejder i Gang til Beløb, af hvilke vel i dette Øjeblik ca. 20 Mill. Kr. endnu ikke er bevilget af Kommunerne.

Her er vi efter min Mening ved det Punkt, der vil være afgørende for Planens Virkningsfuldhed i det hele taget, det er det Spørgsmaal: Vil Adgangen til Nedsættelsen af Omkostningerne ved Arbejdet gennem Tilskud i Forbindelse med Adgang til Laan af en Del af den fornødne Kapital